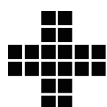

MÅNADSBLAD 2 - 2022

15 juni-18 september

Handling

Uppsala Missionsförsamling

EQUUMENIAKYRKAN

Handling

Ledare

Kuratorn tittade på den unga mamman med allvarlig blick och sa:
– *Det är nog bäst att du slutar motivera allt som du säger till din dotter. Bara säg att så här är det. Du bestämmer.*

– *Varför då, frågade mamman? Kuratorn svarade tålmodigt:
– Annars kommer din flicka aldrig att acceptera ett svar utan att få veta varför.*

Men... det är väl bra, försökte mamman och tänkte att flickan skulle bli demokratiskt skolad. Kuratorn log lite snett och fortsatte: – Kanske det, men du får det jättejobbigt med henne. Och i tonåren kan du kanske inte längre ge henne argument som hon accepterar. Då är det inte längre du som bestämmer.

Inte längre du som bestämmer... nej kanske inte det. Men om jag inte har argument som håller så kanske jag inte ska bestämma, tänkte mamman. Hon motiverade för sin dotter om allt hon hade att bestämma; läsläsning, pengar och om att vara ute på kvällarna. Flickans frågor växte.

Varför invaderar Putin Ukraina? Varför använder så många män våld mot sin partner? Varför tar sig människor rätten att bestämma och styra över andra, till synes till vilket pris som helst? Varför?

Genom att ställa frågan varför handlingar utförs, eller bör, eller inte bör utföras, ges möjlighet till reflektion så att ansvaret för handlingarna kan läggas där ansvaret hör hemma. Svaret på frågan varför handlar om syfte, mening och mål. På ett individuellt och ett strukturellt, politiskt plan.

Att ställa frågan varför till sig själv, möjliggör självreflektion, och utrymme att agera ansvarsfullt inom eller trots de normer och den politik vi lever med.

Den dag vi slutar fråga, slutar tänka och analysera, och nöjer oss med givna svar utan att undersöka vad handlingen har för syfte, mening och mål, den dagen bör vi inte vara med om att skapa.

Ulla Albért

Reflektion

Vad rymmer ordet handling? Visst har det med ordet hand att göra. Handla, ha för händer, hända, händelse....

Det är ett bra ord. Det är tydligt att det inte hör hemma uppe i huvudet. Något måste göras. Något synligt.

Det finns inget riktigt motsatsord till handling. "Ohandling" finns inte. Handlingsförklaring är en möjlig motsats.

Jag tycker att ordet handling befinner sig mellan orden huka och hasta. Om vi med huka menar att vi hukar oss för uppgiften, skyggar för den, drar oss undan *Luk 9:59-62*. Och om vi med hasta menar ett obetänksamt, oreflekterat handlande *Luk 14:28-30*.

När blir det "ohandling" i våra liv? I vår kyrkas liv? Är det när omständigheterna eller uppgifterna verkar alltför stora och ogenomförbara? Eller är det när vi tvivlar på oss själva; vår kunskap, vår ork, vår (och Guds) vilja... Är det när vi inte vill eller törs förändring? När vi tycker att allt är bra och tryggt som det är.

Det finns naturligtvis något djupt mänskligt i att vilja stanna upp och njuta, att finna ro i det välkända. Men det finns en risk att livet då springer ifrån oss.

Jag tänker på lärjungarna som ville ordna en liten retreatplats uppe på förklaringsberget. Ett ställe att dra sig undan till och huka sig lite för livets vedermödor. Det tyckte inte Jesus var någon särskilt bra idé. I stället tar han med lärjungarna ned från friden på bergstoppen till det brusande och besvärliga livet.

När blir det handling i en människas och en kyrkas liv? Vad tror du? När vi känner oss trygga och bekräftade, tänker jag. Helt säkert när vi vänder oss till en kraft starkare än vi själva.

Efter Jesu död sitter lärjungarna samlade i rädsla och förtvivlan, handlingsförlamade. Men när den helige Ande kommer över dem förvandlas de till modiga och handlingskraftiga människor. Och i missionsbefallningen sänder Jesus lärjungarna ut i världen för att lära och döpa. Han sänder dem ut i handling.

Jag är övertygad om att det är så Jesus vill se sin kyrka – som en rörelse, ett sammanhang, som går från ord till handling. Gud har ju visat det när Ordet blev kött. "Jesus vandrade omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor" *Matt 9:35*.

Karin Olofsdotter, universitetskyrkan

Stororden

I Månadsbladet nr 1 2022 skrev Leonie Tidlund om hur svårt det är att uttrycka sig då det kan tyckas saknas ord för det stora i livet. Istället blir det ord som förstärker som egentligen inte säger något. Det har fått oss i redaktionen att fundera över vad de stora orden betyder och hur vi kan bruka dem för att berika våra liv.

Torgny Lindgren uttrycker i sin bok *Merhabs skönhet* följande: *”Det är som orden vore för stora. Som om dem icke rymdes ini mig. Orden bortur lagen och profeterna och evangeliet. Och Paulus. Och Uppenbarelseboken. Och katekesen.”*

Helgelse
Kärlek Tro
Himmel Tvivel Nåd
Salighet Försoning Synd
Barmhärtighet

Därför inleder vi med detta nummer att se om vi kan förtydliga de ord som finns inom den kyrkliga språkvärlden och se om vi kan ge dem nytt liv. Orden *tro*, *tvivel* och *frälsning* inleder vår serie om stororden.

Per Wärmegård, chefredaktör

Ny i redaktionen

Vi har fått en ny medarbetare i Månadsbladets redaktion. Hon heter Marianne Törnström-Portefaix och kom flyttande från Nyköping till Uppsala förra hösten. En pigg och pratglad specialpedagog, som här fått svara på några nyfikna frågor.

Hur kommer det sig att du flyttade just till Uppsala?

– Ska man göra en förändring så kändes det som en lämplig tidpunkt nu när våra barn är vuxna. Nu bor de i Linköping och klarar sig själva. Vi var egentligen på väg att lämna Nyköping i början av 2000-talet, men av olika anledningar blev vi kvar. Ursprungligen kommer jag från en gård utanför Tystberga och det var därför vi (jag och min före detta sambo) hamnade i min gamla hemstad när jag fick en högsta-dielärsartjänst där 1994 efter att ha bott i Stockholm cirka fem år.

– Uppsala kändes som en lagom stor stad och här finns ”allt”, universitet,

kultur, stort utbud av affärer... För mig en helt ny miljö. Det är spännande att upptäcka nya platser.

– När sonen deltog i Storvretacupen i innebandy för cirka sju år sedan var jag med och tog då en sväng i Uppsala, gick upp till slottet och tittade ut över staden. En mäktig syn, som stannade i minnet. Nu har jag funnit att centrum är en gemytlig kombination av min gamla hemstad och en storstad.

Berätta lite om din bakgrund och uppväxt.

– Jag föddes i Nyköping och växte upp med mamma, pappa och lillasyster på gården Ekekulla, strax utanför Tyst-

berga. Mamma, som ursprungligen kom från Stockholm, hittade pappa via brevkorrespondens. Hon kom till gården och hälsade på, där pappa bott sen han var i tjugofemårsåldern med sin mamma och två bröder. Där stannade mamma. Ett tydligt minne av min mamma är att då jag var i tvåårsåldern åkte hon och jag om söndagarna till en familj inne i samhället där de hade söndagsskola. Mamma hade själv inte fått möjlighet att delta i söndagsskola, så hon ville väldigt gärna att hennes barn skulle få chansen att träffa jämnåriga kamrater och delta i kyrkans aktiviteter.

– Pappa höll sig mer hemma på gården och skötte alla bestyr som en lantbrukare har att göra och tog hand om djuren, tjurkalvar, grisar och en häst när han inte var på arbetet vid SSAB i Oxelösund.

– Min syster och jag var hänvisade till varandra, även om vi hade några grannbarn och egna skolkamrater att vara med. Vi hjälpte pappa att mata djuren, hässa hö, kapa ved tjära ladugårdsdörrarna, och rensa i trädgårdslandet, eller som pappa kallade det, kryddlandet. Alla som bott på en gård vet att det alltid finns något som måste utföras. Det bidrar till att alla känner sig behövda, till och med om än så lite, som att gå med kaffekorgen till pappa ute på åkern.

– Vi levde ett stillsamt liv med skola, arbete, träffade släkt och vänner och gjorde några resor inom Sveriges gränser tillsammans, när någon annan kunde se till djuren. Högstadiet och gymnasiet gick både jag och min syster i Nyköping. Samtidigt som jag började som scout i Missionskyrkan i Tystberga, spelade jag fotboll i flicklaget på

samma ort. Jag red, dansade jazzdans, spelade piano och gitarr och åkte på otaliga läger med kyrklig anknytning men även med Unglottakåren. Kort sagt hade jag ett hektiskt liv, men kul. Mamma fick till och med säga stopp ibland,

när hon tyckte att det började bli för mycket.

– När jag senare arbetade som elev-assistent på min egen högstadieskola kom jag på tanken att utbilda mig till speciallärare. Jag hade haft en egen scoutpatrull som trettonåring och det var väldigt roligt, så steget till lärare var inte så långt.

Hur ser ditt arbete ut i dag?

– I dag arbetar jag som specialpedagog på en F-9 grundskola i Bålsta, där jag tjänstgör i årskurs 4-6, det vill säga arbetar med elever och personal med fokus på att underlätta inläringen för eleverna på bästa smidigaste sätt. Det handlar om att lästräna med elever, tipsa lärare om hur och vad de kan göra för att underlätta elevens utveckling och för att nå sina mål i så stor utsträckning som möjligt. Det är verkligen ett varierande arbete och så roligt när det går bra för eleverna.

– Det absolut bästa med mitt arbete är att få vara med barn och ungdomar. Det finns så mycket positivt och hela livet ligger framför dem. När ett barn/elev upptäcker någonting nytt och förstår hur det fungerar är det en

absolut ”kick”, som man kan leva på länge. Eller när en elev ropar mitt namn långt bort i korridoren och blir lycklig av att se mig. En elev sade när vi satt med några mattetal, *Jag kan inte klara det här utan dig*. Man känner sig verkligen behövd och förhoppningsvis känner eleverna att till slut bär deras egna vingar.

Men du har ju en fritid också. Vad gör du då helst?

– Eftersom jag bilpendlar varje dag, drygt nio mil, hinner jag i stort sett bara arbeta, sköta hemmet och hälsa på barnen i Linköping, i alla fall under vinterhalvåret. Nu när kvällarna är ljusare igen tar jag gärna en promenad genom Stadsparken, rundar Svan-dammen och tar vägen hem längs med Ågatan. Efter nästan trettio år på Friskis och Svettis har jag börjat promenera och cykla på egen hand och en och annan joggingtur på några kilometer kan det bli.

Har du några nya upplevelser i Uppsala att berätta om?

– Fortfarande kan jag säga att jag är turist i min nya hemstad. Jag går, cyklar eller tar bilen till nya områden för att se mig omkring. Eftersom jag gillar sport, musik och kultur har jag redan hunnit med två Sirius-matcher på Studenternas, daminnebandymatch i Gränby, otaliga konserter i Domkyrkan och besök på olika konstgallerier. Jag upplever att alla människor i den här stan är hjälpsamma och hälsar trots att vi inte känner varandra.

Du gick med i vår församling i mars detta år. Vad är annorlunda här jämfört med din gamla församling?

– Egentligen är det inte så stor skillnad. I Nyköping har vi också uthyrning till andra grupper än de traditionella kyrkliga verksamheterna. Det finns frivilliga som tar emot telefonsamtal på expeditionen när pastorerna är på sina uppdrag.

– Det som möjligen skiljer är att vi har cirka 30 barn i söndagsskolan. Det är likt ett lämmeltåg som rasslar ner i cafédelen med några föräldrar och ledare och ibland medverkar de i gudstjänsten med sång och musik.

*Eftersom vårt motto i detta Månadsblad är **handling** undrar jag vilka uppdrag/handlingar du känner att du vill bidra med i din nya församling?*

– Bland det första jag frågade, när jag besökte vår kyrka, var om det fanns något missionsutskott och det gjorde det. I dag är jag med i Missionsrådet. Jag alltid har haft ett intresse för andra nationer och kulturer sedan jag satt med min mamma i kyrkbänken och dinglade med benen och lyssnade till olika missionärer som berättade de mest fantastiska berättelser.

– Sedan frågade Per Wärmegård om jag kunde tänka mig att vara med i gruppen som skriver reportage i Månadsbladet och det var verkligen hedrande. Det var med skräckblandad förtjusning jag insåg att de ville ha mig med. Jag har alltid tyckt om att skriva brev till släkt och vänner, men jag tog mig en funderare innan jag svarade, för det måste bli bra också. Nu är det ett härligt gäng som utgör redaktionen.

Välkommen i gänget, Marianne!

Vivi-Anne Jakobsson

Kulturkyrkan i centrum

Gerhard Holmgren, du är Kulturrådets nye ordförande. Berätta om hur det känns och hur det föll sig att du tackade ja till posten.

– Det är en utmaning att efterträda Bernt Jonsson som under lång tid varit ordförande och primus motor i Kulturrådet. Att jag tackade ja handlar delvis om att jag nu har mer tid och utrymme efter att ha avslutat mitt yrkesliv. Men givetvis också om mitt intresse för kultur- och bildningsfrågor.

Vad är Kulturrådet och hur länge har det funnits?

– Jag tror nog att Kulturrådet funnits med hela vägen från det att församlingen flyttade till S:t Olofsgatan i början av åttiotalet. I projekteringen av kyrkbygget fanns en vision och strävan att låta det bli en öppen kyrka för

invånarna i Uppsala. Församlingen har en lång tradition av att våga belysa och spegla samtida kultur- och samhällsfrågor. Det fanns därför en god jordmån för att inrätta ett Kulturråd som till uppgift hade att formulera en utåtriktad kulturverksamhet i församlingens regi.

Vilka planer har ni i rådet?

– Då vårens verksamhet är planerad har vi fått möjligheten att ägna tid till att reflektera över inriktningen på kulturverksamheten och vilken roll Kulturrådet skall ta. Delar av församlingens kulturverksamhet löper på genom befintliga arbetsgrupper som ansvarar för olika delar, exempelvis lunchmusik, skönlitteratur och livsfrågor samt för kulturnatten. Sedan består rådet av både nya och gamla ledamöter vilket också gör att vi befinner oss i en form av nystart för rådets arbete.

Vilka mål för Kulturrådet ser du som viktiga?

– Att vi vidareutvecklar den idémässiga grunden som församlingen har och har haft kring att vara en öppen kyrka med intresse och nyfikenhet för samtidens kultur- och samhällsfrågor. Att vi fortsatt skapar möten för samtal och reflektion i gränslandet mellan kristen tro och olika kulturuttryck och brännande samtidsfrågor.

Marianne Törnström-Portefaix

Ett ord i taget

I en predikan sa Sven Wingren att "Tro är handling." Min minnesbild är kanske en efterkonstruktion, men tanken leder oss in i ett samtal runt stororden Tro, Tvivel och Frälsning.

Störstorden är värst säger predikanten från Nylund överom Malå i Torgny Lindgrens novellsamling Merabs skönhet. Predikanten brottas med stororden.

Också vi kan brottas. Fråga oss vad stororden kan berätta om livet vi lever idag. Hur de kan bli till fästen och ge fördjupning. Och därtill det knepiga att stororden är ord och Gud är språkligt ofångbar.

Finns det någon skillnad mellan Tro och Frälsning?

– När jag tänker på Frälsning då tänker jag mig att man räddas ifrån någonting som är destruktivt, skadligt, ont till någonting som är ljust, gott, kärlek. Det blir frälsning för mig. Det är *från* någonting *till* någonting.

– När det gäller tro kan vi associera åt olika håll. Men jag tänker att andligt liv börjar alltid inifrån och rör sig utåt. Det går aldrig motsatt väg. Därför tänker jag att tro handlar om tillit. En grundförutsättning till tillit tänker jag att vi alla är skapade med. Men sen har vi farit olika illa. Jag tänker att tro handlar om tilliten till den Gud som tål att luta sig mot, inte de destruktiva bilderna vi kan ha av Gud. Jag visar ett förtroende, jag lutar mot Gud. Det är tilliten.

– Vidare tänker jag att ha en tro på Gud kan låta som jag tankemässigt väljer att tro på tankebyggnaden att det

finns en Gud. Det kan vara intressant men det bär inte så långt.

Var springer tron ur?

– Att det finns någon att luta mot kommer inte ur mig. Det kommer ur Gud. Men att jag väljer att luta mig mot Gud det kommer från mig, det kommer ur mitt inre. Det har med de varma rummen längst in i mig att göra. Det handlar om kärlek. Och källan är Gud.

Trons ursprung ligger under tanken, under känslan, kanske i mörkret?

– Oj, nu blir det spännande. Ja, men absolut. Vårt innersta rum ligger naturligtvis under vår tankeförmåga och också under vårt känsloliv. Då är vi liksom nere på botten. Vid det nakna där det brinner ett ljus men där ljuset ibland omges av mörker.

– Om jag väljer att luta mot Gud måste jag gå vidare. Fråga mig själv vilken Gud jag väljer att tror på. Är det en Gud som håller att brottas med, att slåss med, att fajtas med och ändå erfara att jag är omsluten...? Det är en resa att göra.

– Jag tänker att Gud väljer att tro på sin skapelse. Jag vill försöka tala i nutid. Jag brukar påminna mig om vikten av tempus. Inte gjorde, utan gör, inte att Jesus dog, utan att Jesus dör, inte att Jesus hängde på korset utan att han hänger på korset till exempel i Ukraina idag. Det Gud tror på och omsluter det får också jag tro på och avsluta. Om Gud tror på människan då får också jag välja att tro på henne. Och tror Gud på att hans skapelse, människan, har mänskliga rättigheter

då måste jag förhålla mig till det. Att de mänskliga rättigheterna är guda-givna och att de gäller för dig och mig.

Tro är ett förhållningssätt.

– Ja, men tro är allt från det inre till aktion. Jag kan inte säga att jag tror på Gud och sen går det inte över från mitt inre till någon slags handling. Det blir orimligt för mig. Jag måste agera så långt som jag kan.

– Det finns ett fantastiskt bibelord *Tro utan gärningar är död* (Jak 2:20). Det är inte samma sak att gärningar är tro, tro är mycket mer, men tro utan handlingar dör. Tron måste få ett utlopp.

Men om jag är fattig i tro?

– När du gör en kärlekens handling för skapelsen, för människan då är det gudomligt. I grunden finns en källa och jag tänker att det är Gud. Handla - för världen behöver kärlek, händer, kärlekens ställningstagande... och allt det vi gör den vägen är gudstjänst. Och det är den finaste gudstjänsten, den

kommer före gudstjänsten i kyrkan. Kärlekens källa är Gud och en av dess överskrifter är att den är villkorlös. När du upplever villkorlös kärlek upplever du en beröring av Gud. Jag vill se det så. Min tolkning av tillvaron blir att den källa som är Gud får oss människor att göra kärlekens handlingar.

– Gud är den obeskrivbara, vi kan bara ha bilder av Gud och Gud är alltid större än våra bilder. Men vi har hjälp av bilderna. Den kristna tron har en rikedom av bilder och bildspråk.

Då ska du vara bevandrad i Bibeln. Men om du inte kan den här Boken, du tycker att den är ganska knepig det lilla du har försökt läsa, var hittar du då bilderna?

– Den kristna traditionen erbjuder tolkningsnycklar och där är Bibelns berättelser viktiga. Och då handlar det inte om att kunna dem i någon slags moralisk mening.

Men att känna till dem.

– Ja, att känna till dem.

Men många idag gör inte det.

– Ja, så är det. Jag kan tycka att det är ett slags kulturellt underskott. Det finns väldigt mycket positivt med sekulariseringen för det myndiggör människor men ett minus är att vi har tagit ifrån uppväxande generationer och många människor berättelserna. Bibelns berättelser, berättelserna som försöker sätta ord på hur människor upplever Gud.

Språket är svårt. Jag tycker Bibeln är jättesvår.

– Jag håller med om det.

Så hur hittar jag bilderna om jag inte läser Bibeln?

– I skönlitteraturen och i naturen.

– Och jag kommer att tänka på Björn, en nykter alkoholist, som kom till kyrkan där jag var pastor. *Du Sven, jag vet ingenting om Gud men en sak vet jag och det är att Gud inte är jag. Och det hjälper mig att vara nykter*, sa han. *Oj. Hur tänkte han då?*

– Han menade att alkoholisten försöker kontrollera tillvaron. Vilket han upptäcker att han inte kan. Och därför måste han ta till bedövningen. Kontrollbehovet är roten till alkoholismen menade Björn. Han sa något mycket viktigt, det vill säga att om Gud finns så måste jag förhålla mig till det och inse att jag inte är Gud i tillvaron. Och våga släppa på kontrollen.

– Jag tänker också på en av syrierna som bodde med mig under flera år. Han var muslim. När vi talade om Gud efter en ganska lång relation sa han ungefär ”Den Gud jag har hjälper mig inte så mycket, men den Gud som du har verkar hjälpa dig. Jag ser någonting i ditt sätt att vara. Du har upplåtit ditt hem, jag äter din mat, jag får låna din bil... I ditt handlande visar sig en bild av Gud”.

Vad fint att höra!

– Alla vi människor rör oss i Guds värld. Vi rör oss inte utanför Gud. Vi ryms i den gudsvärlden allihopa. Och Gud är *alltid* större. Gud har bara en värld och bara en mänsklighet. Det är ingenting man ”kläcker” på en eftermiddag. Det handlar om erfarenhet, att jag hört, att jag läst och att jag har märkt att det är så. Gud är inte begränsad.

Men nu kan man tänka att Gud är begränsad. När du ser på Ukraina idag.

– En del säger ”Gud kan göra allt vad Gud vill”. Jag tänker att det inte stämmer. Enkelt kan man säga att Gud tvingar sig inte på. Det bygger på ett ja. Ett val. Gud låter sig begränsas genom att han förbinder sig med människorna. Gud blir själv människa i Jesus. Det är fundamentet i tillvaron. Gud är också människa och vet hur det är att vara människa. Gud lever mitt liv, Gud lever Carins liv, Gud gråter min gråt, Gud dör min död...

Tro och Tvivel kopplas inte sällan ihop.

– Ja, jag tänker att den som inte tvivlar kanske inte heller tror. Att man upplever stunder av tillitsbrist det gör vi ju i livet. Och till det andliga livet hör mörker. Livsvägen går genom faser, perioder i livet där det mörknar. Det talar all erfarenhet om. Den som säger sig vara lycklig jämnt tänker jag har en bit kvar att mogna. För vår erfarenhet berättar inte för oss, om vi är sanna, att vi är lyckliga jämt. Det kanske är bra för oss att möta mörker. Det kanske rensar oss, får oss att mogna. Jag tycker att man ska tala lågmäلت om livets mörker annat än att säga att det finns här.

– Jag vet att jag predikade i Missionskyrkan vid tillfälle: ”Vi ska inte inluras i tanken att det mörka är större än ljuset. Eller att det onda är större än det goda.”

– Det är att uttrycka en slags trons hållning. Jag väljer att tro att det är så och det gör att jag orkar en bit till.

Carin Pereira

Roder 2022

Roder är en kurs för dig som vill samtala med andra i en mindre grupp där trygghet råder och viktiga samtal förs under åtta kvällssamlingar samt en uppföljande samling. Under kursen får du tillfälle att utforska krafter som styr ditt liv.

Roder tar upp sju centrala livsteman

- Min riktning i livet
- Mina hämmande rädslor
- Min förmåga att försonas med det som varit
- Min känsla av att inte duga
- Min djupaste längtan
- Mina förväntningar på kärlek och gemenskap
- Mina mål i livet

Varje kurskväll tar 2,5 timmar i anspråk och följer ett fast program

- Måltidsgemenskap över en tallrik soppa
- En stund av avslappning till musik
- Kort föredragning av kvällens tema
- Egen reflektion i tystnad med stöd av ett reflektionshäfte
- Samtal i mindre grupper med samtalsledare
- Sammanfattande egen reflektion
- Avslutning med beslut om förändring
- Sinnesrobönen

Kurskvällarna innehåller en dynamik mellan enskild reflektion, liten samtalsgrupp och storgrupp.

De korta föredragningarna baseras på reflektioner ur ett allmänmänniskt perspektiv. De avslutas alltid med en spegling av temat utifrån ett kristet synsätt. Dessa bägge perspektiv hålls isär, så långt det nu låter sig göras. Det gör att alla kan känna sig bekväma under kurskvällen oavsett livsåskådning.

Grupperna leds av Torbjörn Bådagård, Ann-Britt Samuelsson, Ingegerd Åhman, Per Johan Råsmark och Per Wärmegård som är verksamma på olika sätt i församlingen.

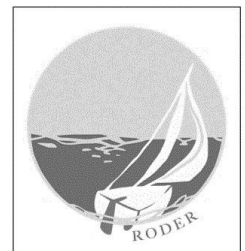
Samlingar onsdagar kl 18.00 – 20.30
14 september, 28 september, 5 oktober,
26 oktober, 9 november, 23 november
samt två samlingar i vår.

Kursavgift 250 kr för 8 tillfällen. Då ingår en pärm med material och enkelt fika. Soppa och smörgås serveras till självkostnadspris varje tillfälle. Kursen sker i samarbete med studieförbundet Bilda. Varje grupp erbjuder 6–7 platser och riktas till alla som är intresserade.

Anmälan - Senast 1 september till info@uppsalamissionskyrka.se

Uppllysningar - Ring 018-10 00 35.

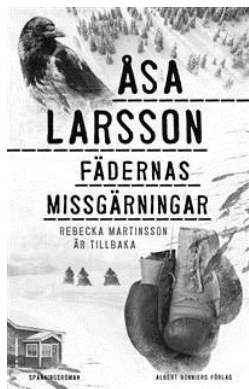
Varmt välkomna!

Sommar- och höstläsning

Den populära serien *Skönlitteratur och Livsfrågor* arbetar oförtrutet vidare.

19 september med **Åsa Larssons**
Fädernas Missgärningar.

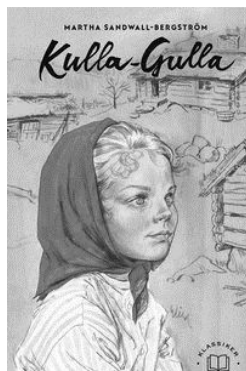

”När Ragnhild Pekkari bestämde sig för att dö, blev livet lättare att leva”. Så inleds boken som avslutar serien om Rebecka Martinson. Sex böcker har det blivit. Själva titeln kommer från Andra Mosebok 20:5-6, och i boken

finns en hel del bibliska referenser. Åsa Larsson är fenomenal på att beskriva relationer och miljöer, framförallt den norrbottniska. Kirunas pågående transformation med flyttningen av staden finns med. Boken blev utsedd till årets bästa kriminalroman 2021 av Svenska Deckarakademin.

Inledare: *Agneta Ekström och Eva-Britta Ståhl*

3 oktober: **Martha Sandwall Bergström:**
Kulla-Gulla, del 1.

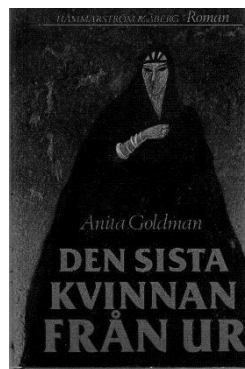

Författaren har kallats en ”barnens proletärförfattare” och sägs ha förespråkat barnkonventionen innan den formulerats. Hon har också beskrivits som ekofeminist! Kulla Gulla gavs ut i sju delar 1945-1951 och utspelar sig i Sverige i början av 1900-talet. Första delen handlar om Kulla Gullas första tid som fattighjon på en bondgård.

Inledare: *Agneta Kristenson och Anna-Karin Widman*

17 oktober: **Anita Goldman:**
Den sista kvinnan från Ur

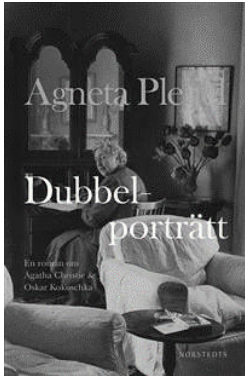
Boken återberättar den bibliska historien om Abraham och Sara utifrån ett kvinnligt perspektiv. Det är en kraftfull roman, där man kommer Bibelns människor mycket nära. Det är också en skildring av den ofrivilliga barnlöshetens smärta. Sara har en enda het önskan - att föda ett barn. En son. Hos det herdefolk, dit hon kommit som maka åt hövdingen Abraham, var en sonlös kvinna värdelös. Många frågor behandlas. Vem är den rättmätiga arvtagaren till Palestina? Ismael eller Isak? Men mest om kvinnans torftiga ställning och hennes kamp mot mannen.

Inledare: *Agneta Ekström och Anita Jonsson*

31 oktober: **Agneta Pleijel:**

Dubbelporträtt

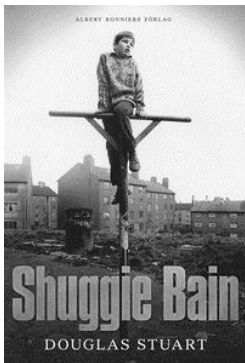
Det är mars 1969. Om bara några månader ska amerikanerna landa på månen och världen bli en annan. Pleijel skriver om hur det gick till när konstnären Oscar Kokoschka målade Agatha Christies

porträtt i London 1969. Det blir ett antal samtal om livet och konsten. Ett udda möte som avhandlar livets villkor. Två liv med framgång och berömmelse, katastrofer, himmel och helvete.

Inledare: *Agneta Kristenson och Anna-Karin Widman*

14 november: **Douglas Stuart:**

Shuggie Bain

En tragisk bok om utsatthet och klass men även om kärlek. Året är 1981 och industristaden Glasgow är nere för räkning. Gruvmiljö. Misär. Alkoholism och medberoende. Om hur det är att växa upp och vara

annorlunda som yngste sonen Shuggie i familjen Bain, vars alkoholiserade mamma inte ger upp som mamma. En stark och realistisk roman.

Inledare: *Negar Heidari och Eva-Britta Ståhl*

28 november: **Anders Lundberg:**

Gerontion

Gerontion är den tredje och avslutande delen i romanserien, som inletts med *Storm i den pelare som bär* och *Ofarbar tystnad*. Gerontion (ungefär Gamling) är titeln på en dikt av T.S. Eliot.

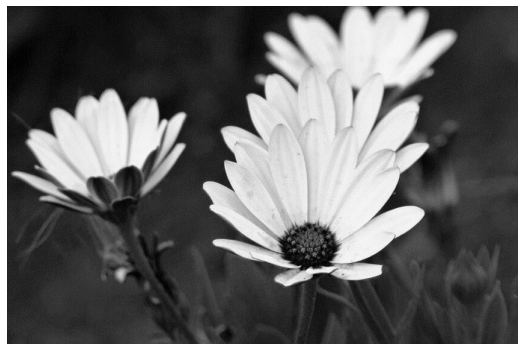
Efter en tid av arbetslöshet erbjuds berättaren vikariat som timanställd på ett demensboende. Vi möter fattigdom, bostadslöshet, ensamhet. I mötet med de sjuka börjar dock något annat ta vid. Hoppet om en annan slags närvaro – bortom ord.

Inledare: *Ola Larsmo*

Välkommen till höstens litteraturkvällar! Klockan 19.00 – 20.45.

Glad lässommar!

Anita Jonsson

Kriget i Ukraina påverkar oss alla

Bara några dagar efter krigsutbrottet i februari stod en familj från Ukraina på NybyVisions hallmatta. Då var vi alla fortfarande i chock över hur snabbt världen kunde förändras. Inga rutiner fanns på plats i samhället och ingen information fanns att tillgå. Det blev ett intensivt detektivarbete att försöka reda ut vad som skulle göras.

Kriget i Ukraina påverkar oss alla. Och viljan att hjälpa till, att inte bara sitta framför teven och förfasas, är stark. Men det kan vara svårt att veta hur. På NybyVision har vi under 30 år tagit emot människor på flykt, men även vi blev osäkra. Vem har ansvar för vad? Vilka rättigheter har man som massflykting? Var behövs vår kompetens som bäst?

Det har fortsatt att dyka upp personer från Ukraina i entrén på NybyVision. Ofta har de kommit till Sverige efter ett väldigt hastigt uppbrott från sitt hemland och man kommer med en stor sorg och rädsla. Initialt har många behövt hjälp med praktiska frågor som boende, mat, dagersättning, hygienartiklar med mera. När det har lugnat sig kring de akuta frågorna är det många som har frågor om förskola och skola för barnen, hitta vägar att få lära sig svenska och få ett arbete för egen del.

Idag har vi ett 30-tal deltagare från Ukraina inskrivna i verksamheten och vi har hunnit etablera regelbundna kontakter med kommunen, med Länsstyrelsen och med andra aktörer i civilsamhället som möter målgruppen.

Situationen i Ukraina har väckt ett starkt engagemang hos många privatpersoner som organiserat sig via facebookgrupper. NybyVision har bland annat kontakt med Refugee support Uppsala, ett privat initiativ som gör ett enormt jobb och möter många flyktingar från Ukraina. De har volontärer som pratar både ukrainska och ryska och har till exempel kunnat hjälpa till med översättning.

Migrationsverket har öppnat ett mellanboende i Uppsala med plats för 145 personer. Och vi väntar att ytterligare ett asylboende kommer att öppna inom kort. Men de flesta vi möter bor i så kallat "eget boende" vilket oftast betyder hos en familj, i privata hem.

NybyVision har landat i att vi ska möta denna flyktingkris med att fortsätta göra precis det som vi redan gör. Vi har lång erfarenhet av att ge stöd i liknande situationer och ska lita på att den kunskapen är värdefull och håller även i situationen vi har idag.

Vi erbjuder plats för språkträning, samhällsorientering, familjestödande insatser och juridisk rådgivning. Och vi försöker bereda plats för nya deltagare. Verksamheten vi har för personer från Ukraina skiljer sig inte från den vi erbjuder asylsökande från andra delar av världen. Det har varit oerhört viktigt för oss att vi inte gör skillnad på människor beroende på varifrån man kommer. Behoven är desamma. Människor längtar efter ett sammanhang. En plats där man kan känna sig välkommen, delaktig och trygg. När framtiden

är oviss och ingenting i livet känns begripligt kan vardagliga rutiner och välkända ansikten vara en livlina att hålla sig i.

Deltagare i NybyVisions verksamhet kan söka ekonomiskt stöd hos *NybyVisions vänners sociala kassa*. Detta är en stödförening som startades 2011 med uppdrag att ge stöd åt behövande

personer som kommer till oss. Många gånger handlar det om behov av pengar till busskort, mat, hygienartiklar, blöjor, bindor, underkläder, medicin med mera och barnfamiljer är alltid prioriterade för bidrag. I en tid som denna, med många nya deltagare från Ukraina är behoven extra stora. Vi tar tacksamt emot gåvor som vi kan garantera går direkt till behövande i vår verksamhet.

Vill du bidra till NybyVisions vänners sociala kassa? Swisha till: 1235402177

Vill du veta mer om hur vi arbetar och/eller anmäla dig som volontär – hör av dig till

Kristina Wasserman, tel 018-56 07 40
kristina.wasserman@nybyvision.se
eller Hanna Inghammar, tel 018-56 07 31
hanna.inghammar@nybyvision.se

De som kommer från Ukraina, efter den 24 februari, kan söka asyl eller registrera sig för att omfattas av EU:s massflyktsdirektiv. De omfattas då av det som kallas LMA, dvs lagen om mottagande av asylsökande och Migrationsverket är den myndighet som är ansvarig för mottagandet. Det betyder att man kommer att få ett speciellt uppehållskort men man kommer inte att få personnummer och man kan inte att få läsa på SFI. Man kommer också att få dagersättning från Migrationsverket vilket för en vuxen är 24-71 kr/dag, beroende på hur man bor och vilken livssituation man har. Ersättningen har legat still sedan 1994. Läs gärna mer om det på www.migrationsverket.se. Det kan av olika skäl uppstå en väntetid innan man får ut sin dagersättning. Det betyder att många under en period helt saknar ekonomiska medel och är beroende av hjälp från civilsamhället och privatpersoner.

Problemet med att pengarna inte räcker till är större än just för personer från Ukraina - det gäller alla som omfattas av LMA och är sannerligen ett stort samhällsproblem som leder till att många lever på existensminimum eller till och med under.

NybyVision kan genom våra nätverkssamarbeten hänvisa personer till ställen där det finns hjälp att få. Utöver Refugees support har tex Röda Korsets träffpunkt möjlighet att dela ut mat- och klädkuponger och på Stadsmissionen kan man får nödmatskassar och sedan ansöka om regelbunden Matkasse. I nätverken har vi även möjlighet att lyfta frågor direkt med kommun och länsstyrelse för att kunna påverka samhällssystemen.

Enebygården är Uppsala Missionsförsamlings sommarhem och används för församlingens verksamhet, dess medlemmar, ungdomar och vänner.

Även i år 2022 kommer gården att fyllas av **barn och ungdomar** under veckorna 24, 25, 31 och 32.
Se: enebydagkollo.se.

Stugvärdar finns på gården från och med 27 juni. Det innebär att gården på dagtid (kl 10-17) står öppen för besök. Kom gärna och njut av sommaren här vid Enebygården, bada och låna en kanot. Vill du värma lite mat i köket så går det bra. Glass finns att köpa!

Den 17 juli kl 14.00 är det **ekumenisk gudstjänst** på Enebygården.

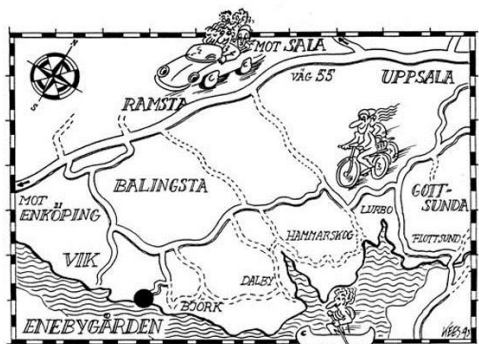
På ett sommarhus finns alltid **jobb som behöver göras**. Vill du vara med och fixa? Enebygården **hyrs ut** i begränsad omfattning till församlingens medlemmar och vänner.

Kontakt: Lotta Holmberg.
eneby@uppsalamissionskyrka.se eller telefon 070-595 78 39.

HEMESTERTRÄFFEN

Till dig som är hemma i stan i sommar. Välkommen till Hemesterträffen där vi delar lite avslappnad gemenskap. Vi är ute, (eller vid dåligt väder inne) fikar och kanske delar något viktigt ord eller psalm tillsammans. Onsdagar kl 15.00. Se kalendarium. Första träffen är 29 juni i Missionskyrkan.

Hur hittar man till Enebygården?

Sommarens program

JUNI

19 Söndag i Flottsundskyrkan

10.00 Gudstjänst. Tema: *Vårt dop*.
Torbjörn Bådagård. Eva Bådagård. Elsa
Bådagård. Inge Almén.

18.00 Musik i Sommarkväll
Med gitarren i centrum Johan Gertz
spelar egen och andras musik med
bistånd av olika släktingar Fagius

26 Söndag i Flottsundskyrkan

10.00 Gudstjänst. Tema: *Midsommar*.
Ann-Britt Samuelsson. Bertil Åhman.

29 Onsdag

15.00-16.30 Hemesterträffen i
Missionskyrkan. Vård: Birgitta och
Sven-Eric Andersson. Tel 070-6938401

JULI

3 Söndag

11.00 Sommarandakt. Webbsändning
via youtube. Vi tittar tillsammans i
Missionskyrkan och fikar efteråt. Tema:
Förlorad och återfunnen. Karin
Olofsdotter. R Erik Svalfors. Martha
Jacobsson. Markus Jonsson.

6 Onsdag

15.00-16.30 Hemesterträffen i
Tunakolonin (Buss 8 till
Tunabergskyrkan).
Vårdar: Birgitta o Sven-Eric Andersson,
tel 070-693 84 01

10 Söndag

11.00 Sommarandakt. Webbsändning
via youtube. Vi tittar tillsammans i
Missionskyrkan och fikar efteråt. Tema:
Att inte döma. Ann-Britt Samuelsson.
Per Johan Råsmark. Gunborg och Sven-
Olof Andersson.

13 Onsdag

15.00-16.30 Hemesterträffen i
amfiteatern i Seminarieparken. (Buss 1
eller 10) Vårdar: Monica o Bo Tillberg,
tel 073-633 87 89.

17 Söndag

11.00 Sommarandakt. Webbsändning
via youtube. Vi tittar tillsammans i
Missionskyrkan och fikar efteråt. Tema:
Apostladagan. Yvonne Göranson.
Birgitta Renöfält. Gunnar Axelsson Fisk.
Markus Jonsson.

14.00 Ekumenisk gudstjänst på
Enebygården. Torbjörn Bådagård.
Balingsta pastorat.

20 Onsdag

15.00-16.30 Hemesterträffen i
Tunakolonin (Buss 8 till
Tunabergskyrkan). Vård: Kristina
Stensson, tel 070-326 63 96

24 Söndag

11.00 Sommarandakt. Webbsändning
via youtube. Vi tittar tillsammans i
Missionskyrkan och fikar efteråt. Tema:
Efterföljelse. Torbjörn Bådagård.
Fredrika Tegmyr. Markus Jonsson.

27 Onsdag

15.00-16.30 Hemesterträffen i
Flora/Linneakolonin, Furugatan 33
(Buss 7 till Björkgatan) Vård: Yvonne
Göranson, tel 070-312 15 30

31 Söndag

11.00 Sommarandakt. Webbsändning
via youtube. Vi tittar tillsammans i
Missionskyrkan och fikar efteråt. Tema:
Jesus förhårligad. Per Wärmegård.
Ulla-Britt Mattsson. Barnkören. Markus
Jonsson.

AUGUSTI

7 Söndag i Flottsundskyrkan

10.00 Gudstjänst. Tema: *Andlig klarsyn.*
Torbjörn Bådagård

14 Söndag i Flottsundskyrkan

10.00 Gudstjänst. Tema: *Goda förvaltare.* Ann-Britt Samuelsson. Eva Bådagård. Markus Jonsson.

18.00 Musik i Sommarkväll
Konsert med psalmsång
Jazzensemblen Radbandet.
Frida Björk, sångsolist.

21 Söndag

11.00 Gudstjänst i Missionskyrkan.
Tema: *Nådens gåvor.* Torbjörn Bådagård. Trio Minore.

18.00 Musik i Sommarkväll i
Flottsundskyrkan. *Konsert med piano & sång*
Andrea Geurtsen, Johan Teodorsson

27 lördag i Flottsundskyrkan

18.00 Höstfest med surströmming i
Flottsundskyrkan. Allsång. Servering.
(Alternativa delikatesser finns också.)

28 Söndag

11.00 Gudstjänst i Missionskyrkan.
Tema: *Tro och liv.* Torbjörn Bådagård.

18.00 Musik i Sommarkväll i
Flottsundskyrkan.
Sensommarjazz Daylight med Olle
Naeslund. Erik Lundberg, kapellmästare

SEPTEMBER

4 Söndag

11.00 Samlingsgudstjänst. Tema:
Friheten i Kristus. Torbjörn Bådagård.
Barnkören. Kyrkokören.

7 Onsdag

12.00 Lunchmusik. *Trio Con Fuse*
Curt Andersson, Bertil Fernqvist och
Robert Sund.

9 Fredag

14.00 Fredagsträffen. Birger Sjöbergs
liv och dikt – från Fridas visor till kriser
och kransar. Johanna Broman Åkesson

10 Lördag

12.00 Kulturnatten. Körstafett och
litteraturstafett. Detaljerat program
kommer senare.

11 Söndag

11.00 Gudstjänst med nattvard.
Diakonirådet. Eva Bådagård.

14 Onsdag

12.00 Lunchmusik
Helena Andersson Bromander sång och
piano.

16 Fredag

14.00 Fredagsträffen Baptistkyrkan –
kultur och historia. Gunnar Fridborg
berättar i Baptistkyrkan.
Höstens program, se hemsidan
uppsalamissionskyrka.se

Med reservation för ändringar!

Flottsundskyrkan, Granebergsvägen 6,
buss nr 8. Resan tar ca 20 minuter från
Centralstationen.

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala

Missionskyrkan 018-10 00 35
Församlingens bankgiro 802-2253
Swishnummer (kollekt) 123 079 28 95
Equemenia plusgiro 11 93 03-6

www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingsföreståndare
TORBJÖRN BÅDAGÅRD
Tel. 018-10 00 66; 070-725 00 25
torbjorn.badagard@uppalamissionskyrka.se
Semester: veckorna 25-28, 30 och 32

Diakon
EVA BÅDAGÅRD
Tel. 018-10 00 36; 073-650 33 04
diakon@uppalamissionskyrka.se
Semester: veckorna 25-30

Diakonipastor
ANN-BRITT SAMUELSSON
annbrittsam54@gmail.com

Pastor/föreståndare Waldenströmska Studenthemmet
R. ERIK SVALFORS
Tel. 072-736 06 71
r.erik.svalfors@uppalamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 018-10 00 39; 070-876 62 33
gunnar.axelson.fisk@uppalamissionskyrka.se

Församlingsmusiker
MARKUS JONSSON
Tel. 018-10 00 32
markus.jonsson@uppalamissionskyrka.se

Har du e-post? Skicka ett brev till: info@uppalamissionskyrka.se, så får du information från församlingen. Det är fördelaktigt på många sätt; Det når alla, är miljömässigt, ekonomiskt och snabbt. Därför är det viktigt att du skickar aktuell e-postadress till församlingen.

Konferenssamordnare
EVA BÅDAGÅRD
Tel. 018-10 00 06
konferens@uppalamissionskyrka.se

Administratör
SÖREN JOHANSSON
soren.johansson@uppalamissionskyrka.se

Ekonom
GUDRUN AHLBERG
Tel. 018-10 00 06
gudrun@uppalamissionskyrka.se

Konferenstekniker och vaktmästare
DONALD WIESELGREN
Tel. 018-10 00 82
vaktmastare
@uppalamissionskyrka.se

MARTIN ÅLUND
Tel. 018-10 00 82
martin.alund@uppalamissionskyrka.se

Konferens- och bokningsassistent
HANNA BRÄNN
Tel. 018-10 00 83
bokning@uppalamissionskyrka.se

Köksledare
MIKIKO SAITO
koket@uppalamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter
KANYA HJORT
kanya.hjort@uppalamissionskyrka.se

ANDORIA TRYSIUS
andoria.trysius@uppalamissionskyrka.se

Församlingens ordförande
KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 018-32 12 03
kjell-ake@nordquist.se

equemenia

Equemenias ordförande
ERIK MILLER
erik.miller01@hotmail.com

Under semestertid når du församlingens sommarjour via telefon **070-284 02 04**.

Sjukhuspastor
SVEN WINGREN
Tel. 073-074 79 76
sven.g.jansson@gmail.com

ANN-BRITT SAMUELSSON
Tel. 070-665 65 52
annbrittsam54@gmail.com

Studentpastor
KAROLINA BERNEHEIM
föräldraledig
karolina.berneheim@studentprast.uu.se

KARIN OLOFSDOTTER
Tel. 076-622 50 09
karin.olofsdotter@uu.se

NybyVision
HANNA INGHAMMAR
Tel. 018-56 07 30, 56 07 31
Sturegatan 9, ingång Odensgatan 8,
hanna.inghammar@nybyvision.se

Diakonicentrum/UKR
ANNIKA ORESKOVIC
Tel. 018-15 07 70
annika.oreskovic@svenskakyrkan.se

Bildmaterial: privat s. 5 och 7; Margareta Wingren s. 9; NybyVision s. 15.

Månadsbladet nr 3/2022 utkommer den 15 september 2022. Manusstopp den 14 augusti.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2022, inbetalas till bankgiro 802-2253 eller Swish 123 079 28 95. Skriv "Månadsbladet" som meddelande.

Redaktionen: Torbjörn Bådagård (ansvarig utgivare), Per Wärmegård, (chefredaktör), Vivi-Anne och Bertil Jakobsson, Ored Oredsson, Carin Pereira, Leonie Tidlund, Marianne Törnström-Portefaix, Birgitta Åhman.

E-post: redaktionen
@uppalamissionskyrka.se

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på hemsidan www.uppsalamissionskyrka.se.

Begränsad eftersändning

vid definitiv eftersändning återsänds

försändelsen med nya adressen på

baksidan (ej adressidan)

Möte

Jag hade varit i Haifa och var på väg hem till Jerusalem. På ditvägen hade jag kört en hektisk motorväg. På tillbakavägen hade jag mer tid och valde istället att köra längs Jordandalen. Så småningom kom jag fram till checkpointen in på Västbanken. Jag är nästan ensam om att köra söderut och jag blir lite osäker på hur jag ska köra. Då ser jag en person som vinkar att jag ska stanna, så jag kör fram och hissar ner rutan. Är detta vägen till Jerusalem frågar jag, mest för att ha något att säga. Yes, yes, säger han, öppnar bakdörren och kliver in i bilen! Det var en äldre farbror, klädd i vit skjorta och svarta byxor. På huvudet en virkad kippa.

Jag blir lite fundersam. Vart ska du? försöker jag fråga på superknackig hebreiska. Mannen svarar på lika knackig engelska to the end of the road. Sedan somnar han i baksätet. Klockan är ungefär två på eftermiddagen och jag har inte ätit lunch! Hade tänkt att stanna i någon by längs vägen, men vet att det kan bli lite problematiskt med en sovande kippaklädd man i baksätet. Jag kan ju inte svänga in i Jeriko som är ett A-område för lunch eftersom A-områden är förbjudna för israeler. Jag gasar på lite, mannen sover och mina tankar snurrar. Vem är han? Hur ser hans liv ut? Vad gör han på Västbanken? Tänk om han verkligen menar allvar med att följa med mig till vägs ände? Funderar mycket på detta om att gå en bit i någon annans skor. Så även om själva dialogen är mer än torftig blir det ett mycket intressant möte!

När jag så småningom svänger upp mot Jerusalem vill han av vid en busstation. Yom tov! Ha en bra dag! Själv svänger jag då in i Jeriko för att leta lunchställe. Verkligen en yom tov.

Maria Wälsten, Jerusalem

Uppsala Missionsförsamling

EQUMENIAKYRKAN